

Unicul cânt

Daniel Vișan-Dimitriu

Valuri sălbatice, vaierul morții,
Barca-nghițită de apele reci,
Zbateri și spaimă, cărările sortii,
Mâini salvatoare. "Era să te-neci!"

Timpul ce trece, durerea adâncă,
Visul ce-n lupta cu marea s-a frânt,
Trupul ei dus și lovit de o stâncă,
Sufletul tău, de-o furtună înfrânt.

Satul, pescarii și hanul în care
Cauți uitarea, iar vinu-i alean,
Fumul, mirosuri și înfiorare,
Cântecul tău când îl cânti la pian.

Totul se stinge, tăcerea îi lasă
Muzicii tale un spațiu deschis
Înspre-mpăcarea cu tot ce apasă,
Schimbă și hanu-ntr-o lume de vis.

"Cântecul tău îl cânta o femeie
Dintr-o colibă, departe, în crâng"
Strigă o voce când totul se-ncheie ...
Ochii-ți înoată în lacrimi și plâng.